

3) WANDELROUTE ELISABETHSHOF 10 KM (MUSSENHOEK – ZELSTERBEEK – URSULAMOLEN)

Met de rug naar St Elisabethshof steekt u voorzichtig de weg over. U volgt het fietspad naar links bergop. Als een fietspad rechts af de bos in slaat, volgt u dit fietspad. Daar waar het fietspad een bocht naar links maakt, gaat u rechtdoor het bospad in. U vervolgt het lange bospad, totdat het pad een bocht naar links maakt, waarna u op een driesprong rechts afslaat. Bij de volgende driesprong gaat u weer rechts af. U passeert de **Brug over de Leubeek** met een bankje, waarna u de tweede weg rechts neemt (1,7 km).

Door het natuurgebied stromen de Leubeek en de Zelsterbeek. De Leubeek was in het verleden deels gekanaliseerd. Maar aan het begin van 21e eeuw is de oude beekloop met zijn meanders weer hersteld.

U blijft dit pad volgen. Uit het bos komend, ziet u een prachtige laan voor u (met een bankje). Ook deze blijft u volgen. Links van u ziet u een wei, waar wilde paarden grazen. U passeert aan de rechterkant **Kloosterhof**. Aan de linkerkant ziet u een klein **bakhuisje**.

Deze boerderij dateert waarschijnlijk uit de 13e eeuw en hoorde bij het klooster St. Elisabeth. U ziet dat deze prachtige hoeve de carré-vorm heeft van de Zuid-Limburgse boerderijen, maar met een veel opener karakter. De grote middeleeuwse hoeve de Kloosterhof is nu een vakantiewoning van Staatsbosbeheer

Tegenover de Kloosterhof staat een bakhuisje. Dit soort bakhuisjes werd altijd op enige afstand van het gebouw neer gezet vanwege het brandgevaar. Het is in 1987 door Staatsbosbeheer gerestaureerd. Bij speciale gelegenheden wordt het nog gebruikt. En wat zou men er nu anders in bakken dan Limburgse vlaaien!

U loopt licht bergop rechtdoor. Aan de rechterkant kunt u het **klooster Sint Elisabeth** verscholen zien liggen.

Volgens de legende stichtte Dirk van Altena in 1240 hier een caulietenklooster.

Van 1434-1796 werd klooster Sint-Elisabethsdal getransformeerd tot klooster van de Reguliere kanunniken van Sint-Augustinus. De Elisabethsmolen met bijbehorende molenaarswoning (St. Elisabehtshof) en de Kloosterhof hoorden bij het klooster.

Na de komst van de Fransen werd het klooster in 1796 bij wet opgeheven verklaard. Het resterende kloostergebouw van St. Elisabethsdal ging nog enkele malen door verkoop en vererving over op verschillende particulieren.

Omstreeks 1950 werd het een rusthuis voor de Congregatie van de Kleine Zusters van de Heilige Joseph met de naam: Huize Sint-Elisabeth. Tot zijn bisschopswijding in 1972 was Johannes Gijsen rector van dit klooster.

Tegenwoordig is het een verzorgingstehuis voor zowel leken als religieuzen en maakt het deel uit van de Stichting Land van Horne.

Bij de verharde weg de St. Elisabethsdreef gaat u rechtdoor (2,8 km).

U blijft dit brede bospad volgen. U neemt vervolgens (net voordat het bospad overgaat in een verharde weg), de vierde weg rechts (voor een klein dennenbosje). Bij de splitsing houdt u links aan, waarna u na een korte afdaling een brug oversteekt. U bent nu op de **Mussenhoek**. Bij de t-splisting met bankje houdt u rechts aan. U negeert alle zijpaden totdat de weg uitkomt op een fietspad (4,3 km). Hier gaat u rechts af. U volgt het fietsenpad circa 300 meter, waarna u het eerste bospad links neemt (4,6 km) en bij de kruising links afslaat. U negeert één zijweg van rechts. Vervolgens komt u op een t-splisting. Hier gaat u links af en over de brug.

U loopt door tot aan de verharde weg met een bankje (5,3 km). Rechts van u ziet u boerderij **Zelsterhof**.

Behalve klooster St Elisabeth was er in deze streek ook nog de proosdij Keizersbosch, gesticht in 1225 door de Norbertijnen van Averbode (B). Van dit complex is alleen de prachtige boerderij Zelsterhof in het dal van de Zelsterbeek overgebleven.

Op de verharde weg gaat u naar rechts en (goed opletten) achter de tweede oprit naar de boerderij achter de prikkeldraad meteen weer rechts een klein bospaadje in. Dit paadje volgt u circa 2 kilometer. Het slingert door het bos. Afhankelijk van het jaargetijde kan het dichtbegroeid en modderig zijn, maar het is beslist de moeite waard. U blijft vrijwel de hele tocht zicht houden op de **Zelsterbeek**.

Kenmerkend voor het Leudal zijn de bijzondere beekdalen. Ze zijn niet alleen mooi om te zien, ze vertegenwoordigen ook een waardevolle flora en fauna. Van oudsher verzorgen ze een deel van de natuurlijke afwatering. Door het gebied stromen twee fraaie beken, de Zelsterbeek en de Leubeek. In het oostelijk deel van het gebied vloeien ze samen om als Neerbeek tenslotte in de Maas uit te komen.

U blijft alle zijwegen van links negeren. Aan het einde van het pad komt u bij een groot pad (**Het lange Pad**).

Deze weg stamt uit de Romeinse tijd. Het was de verbinding tussen Heythuysen en Neer. Een deel is verhard en heet nu Elisabethsdreef.

Hier gaat u naar rechts en meteen na de brug weer naar links. U volgt het pad langs het water en steek vervolgens links een klein bruggetje (**De Engelse brug**) over.

Vervolgens gaat u rechts langs de prikkeldraad af naar boven. Boven houdt u rechts aan. U staat aan de top van de **Litsberg** (7,8 km).

Het Limburgse woord 'litsen' betekent 'naar beneden glijden'. Waar dat op slaat, zien we als we hoog boven de Leubeek staan, aan de rand van een steile zandwal.

U laat de Litsberg rechts liggen en vervolgt u weg kort rechtdoor, totdat u 100 meter na de Litsberg rechts een paadje ziet. U gaat door de hekken (verboden voor fietsers) over het pad weer naar beneden, naar het water. U blijft het paadje langs het water volgen. Het laatste stuk omhoog loopt tot aan een t-splitsing. Hier gaat u naar rechts. Aan het einde van het pad gaat u naar rechts en passeert een bankje. U ziet meteen rechts van u de **Ursulamolen** (8,9 km).

De **Leumolen** of **Sint-Ursulamolen** is een watermolen die fungeert als korenmolen en oliemolen. Het betreft een onderslagmolen. In een nis onder het dak staat de heilige Ursula, de patrones van de waterrad-molenaars, die tijdens haar prediktocht in Duitsland om het leven werd gebracht. Het is een mooi, primitief houten beeld dat de vrome non voorstelt met elf van haar volgelingen, vijf onder haar rechterjaspand, zes onder haar linker.

U volgt het pad over de beek naar links en neemt vervolgens de eerste weg links. Bij de t-splitsing gaat u links over de **Koebrug** en bij de volgende t-splitsing naar rechts.

U volgt het pad langs de beek tot aan de grote weg, alwaar u de **vispassage** en de **oude watermolen** passeert.

Door de oude watermolen is er een onnatuurlijk hoogteverschil in de waterstand ontstaan. Omdat de vissen dit niet kunnen overbruggen, is een beekarm om de stuw heen gelegd. Zo wordt het hoogteverschil geleidelijk gemaakt voor de vissen.

De (ruïne van de) St. Elisabethsmolen, een voormalig graan-, zaag- en oliemolen, was groter dan de Leumolen. De molen hoorde bij de Elisabeths boederij (St. Elisabethshof). Tot vlak voor het einde van de Tweede Wereldoorlog was deze molen nog helemaal intact. Er lag munitie in opgeslagen. Toen de Duitsers halsoverkop moesten vluchten, lieten ze de molen op 15 november 1944 opgeblazen achter.

Hier gaat u naar rechts, terug naar Sint Elisabethshof.

Het huidige restaurant is de voormalige molenaarswoning van de (ruïne van de) Sint Elisabethsmolen, die er al sinds 1278 vlak naast ligt. De molen was eigendom van het naburige Klooster Sint Elisabeth en werd in erfpacht uitgegeven aan de molenaar.